Lieta Nr.11519005913
KA04-220-15/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2015.gada 25.martā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Vīgante
tiesneši L.Šteinerte
G.Kveska
piedaloties prokuroram A.Sirmajam
aizstāvjiem J.Pušpuram, /pers.F/

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu sakarā ar apsūdzēto /pers. G/ un /pers. H/ iesniegtajām apelācijas sūdzībām par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 14.augusta spriedumu, un

konstatēja

ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 14.augusta spriedumu /pers. G/ atzīta par vainīgu un sodīta pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem un sešiem mēnešiem ar policijas kontroli uz 2 gadiem, pēc Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem un 6 sešiem mēnešiem ar policijas kontroli uz 1 gadu. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu piespriestie sodi daļēji saskaitīti un galīgais sods /pers. G/ noteikts brīvības atņemšana uz 6 gadiem un sešiem mēnešiem ar policijas kontroli uz 3 gadiem; /pers. H/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 6 sešiem mēnešiem ar policijas kontroli uz 2 gadiem, pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu ar policijas kontroli uz 1 gadu. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu piespriestie sodi daļēji saskaitīti un galīgais sods /pers. H/ noteikts brīvības atņemšana uz 4 gadiem ar policijas kontroli uz 2 gadiem.

T ā /pers. G/ atzīta par vainīgu un sodīta par to, ka izdarīja narkotisko vielu neatļautu iegādāšanos un glabāšanu realizācijas nolūkā, lielā apmērā.

Saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu, noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

/pers. G/ pirmstiesas kriminālprocesa izmeklēšanas gaitā (turpmāk -izmeklēšanā) precīzāk nenoskaidrotā laikā, vietā un apstākļos radās noziedzīgs nodoms, kas vērsts uz narkotiskās vielas neatļautu iegādāšanos un glabāšanu turpmākas realizācijas nolūkā. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu /pers. G/, izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, vietā un apstākļos, bet ne vēlāk kā līdz 2013.gada 15.jūlijam, mantkārīgu motīvu vadīta, no personas, pret kuru uzsākts cits kriminālprocess, turpmākas realizācijas nolūkā neatļauti iegādājās bēšas krāsas pulverveida vielu, kas satur 27% jeb 5.7225g sevišķi bīstamu narkotisko vielu heroīnu, lielā apmērā. Iegādāto narkotisko vielu /pers. G/ paslēpa savā dzīvesvietā. Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz iegādātās narkotiskās vielas neatļautu realizāciju /pers. G/, izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā līdz 2013.gada 15.jūlijam, iegādāto bēšas krāsas pulverveida vielu, kas satur 27% jeb 5.7225g heroīnu, tālākai realizācijai safasēja 66 dažāda izmēra un materiāla vīstokļos. Realizācijai

iegādāto heroīnu, lielos apmēros /pers. G/ neatļauti glabāja savā dzīvesvietā dzīvoklī /adrese/ , līdz 2013.gada 15.jūlijam plkst. 16:15, kad pirms aizturēšanas viņa izmeta pa savas dzīvesvietas logu bēšas krāsas pulverveida vielu, kas iepakota dažāda materiāla un izmēra vīstokļos un satur 27% jeb 5.6300g heroīnu.

Ar savām darbībām /pers. G/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā.

Bez tam, /pers. G/ atzīta par vainīgu un sodīta par to, ka neatļauti realizēja narkotisko vielu personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās.

Saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu, noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

/pers. G/ pirmstiesas kriminālprocesa izmeklēšanas gaitā (turpmāk - izmeklēšanā) precīzāk nenoskaidrotā laikā, vietā un apstākļos, noziedzīgi vienojās ar /pers. H/ par narkotiskās vielas heroīna realizāciju, īstenojot kopīgo noziedzīgo nodomu, pēc iepriekšējas lomu sadales /pers. G/ no izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotas personas, realizācijas nolūkā, neatļauti iegādājās un savā dzīvesvietā dzīvoklī /adrese/ , turpmākai realizācijai safasēja sevišķi bīstamu narkotisko vielu heroīnu. Turpinot īstenot kopīgo noziedzīgo nodomu, pēc iepriekšējas lomu sadales, /pers. H/ 2013.gada 15.jūlijā vienojās ar narkotiskās vielas - heroīna pircēju (pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā), par narkotiskās vielas heroīna 0.5 grama apmērā iegādi, pēc kā ap plkst. 14:50 pie mājas/adrese/ satikās ar narkotiskās vielas heroīna pircēju, kur pēc iepriekšējas lomu sadales, no narkotiskās vielas pircēja saņēma naudu, pēc kā devās pie /pers. G/ uz /adrese/ , kur /pers. G/ iedeva /pers. H/ vienu ar diegu aizsietu gaiši sarkanas krāsas polimēra materiāla vīstokli, kurā atradās bēšas krāsas pulverveida viela, kas satur 27% jeb 0.0925g sevišķi bīstamu narkotisko vielu heroīnu, ko /pers. H/ pieņēma. Turpinot īstenot kopīgo noziedzīgo nodomu /pers. H/ apzinoties, ka saņēmis tālākai realizācijai heroīnu, aizgāja no /pers. G/ dzīvesvietas, pēc kā 2013.gada 15.jūlijā ap plkst. 14:55 pie mājas /adrese/ , realizēja personai pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, iepriekš no /pers. G/ pieņemto polimēra materiāla vīstokli, kurā atradās bēšas krāsas pulverveida viela, kas satur 27% jeb 0.0925g heroīnu, pēc kā gan /pers. H/, gan personu pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķa lietvedībā, aizturēja Valsts policijas amatpersonas.

Ar savām darbībām /pers. G/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta otrajā daļā.

Tā /pers. H/ atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka neatļauti realizēja narkotisko vielu personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās.

Saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu, noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

/pers. H/ pirmstiesas kriminālprocesa izmeklēšanas gaitā (turpmāk - izmeklēšanā) precīzāk nenoskaidrotā laikā, vietā un apstākļos, noziedzīgi vienojās ar /pers. G/ par narkotiskās vielas heroīna realizāciju, īstenojot kopīgo noziedzīgo nodomu, pēc iepriekšējas lomu sadales /pers. G/ no izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotas personas, realizācijas nolūkā, neatļauti iegādājās un savā dzīvesvietā dzīvoklī /adrese/ , turpmākai realizācijai, safasēja sevišķi bīstamu narkotisko vielu heroīnu. Turpinot īstenot kopīgo noziedzīgo nodomu, pēc iepriekšējas lomu sadales, /pers. H/ 2013.gada 15.jūlijā vienojās ar narkotiskās vielas - heroīna pircēju (pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā), par narkotiskās vielas heroīna 0.5 grama apmērā iegādi, pēc kā ap plkst. 14:50 pie mājas /adrese/ satikās ar narkotiskās vielas heroīna pircēju, kur pēc iepriekšējas lomu sadales, no narkotiskās vielas pircēja saņēma naudu, pēc kā devās pie /pers. G/ uz dzīvokli /adrese/ , kur /pers. G/ iedeva /pers. H/ vienu ar diegu aizsietu gaiši sarkanas krāsas polimēra materiāla vīstokli, kurā atradās bēšas krāsas pulverveida viela, kas satur 27% jeb 0.0925g sevišķi bīstamu narkotisko vielu heroīnu, ko /pers. H/ pieņēma. Turpinot īstenot kopīgo noziedzīgo nodomu, /pers. H/, apzinoties, ka saņēmis tālākai realizācijai heroīnu, aizgāja no /pers. G/ dzīvesvietas, pēc kā 2013.gada 15.jūlijā ap plkst. 14:55 pie mājas /adrese/ , realizēja personai pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, iepriekš no /pers. G/ pieņemto polimēra materiāla vīstokli, kurā atradās bēšas krāsas pulverveida viela, kas satur 27% jeb 0.0925g heroīnu, pēc kā gan /pers. H/, gan personu pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā aizturēja Valsts policijas amatpersonas.

Ar savām darbībām /pers. H/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta otrajā daļā.

Bez tam, /pers. H/ atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka neatļauti iegādājās un glabāja narkotisko vielu bez realizācijas nolūka.

Saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu, noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

/pers. H/ pirmstiesas kriminālprocesā, izmeklēšanas gaitā (turpmāk - izmeklēšana) precīzāk nenoskaidrotā laikā, vietā un apstākļos, bet ne vēlāk kā līdz 2013.gada 15.jūlijam, no izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotas personas, personīgai lietošanai, neatļauti iegādājās gaiši bēšas krāsas pulverveida vielu ar graudainas struktūras agregātiem, iepakotu salocītā dzeltenas krāsas papīra vīstoklī, kas satur 27% jeb 0.0263g sevišķi bīstamu narkotisko vielu heroīnu. Iegādāto narkotisko vielu /pers. H/ paslēpa dokumentu makā, ko ielika savu bikšu priekšējā labajā kabatā un neatļauti glabāja līdz 2013.gada 15.jūlijam plkst. 15:05, kad viņu narkotisko un psihotropo vielu ietekmē, pie mājas/adrese/ aizturēja Valsts policijas amatpersonas un nogādāja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes telpās, kur, veicot personas kratīšanu, minēto narkotisko vielu atrada un izņēma.

Ar savām darbībām /pers. H/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētā /pers. G/ un apsūdzētais /pers. H/ iesniedza apelācijas sūdzības (4.sēj., l.l.43-45, 72, 79-82, 87-88).

Apsūdzētā/pers. G/ apelācijas sūdzībā lūdz pirmās instances tiesas spriedumu atcelt un taisīt jaunu spriedumu, ar kuru viņu attaisnot pēc Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas un noteikt sodu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas.

Apsūdzētā/pers. G/ norāda, ka tiesa neņēma vērā to, ka viņa nodarbojās ar narkotisko vielu realizāciju, taču to nedarīja grupā ar /pers. H/ pēc iepriekšējās vienošanās. /pers. H/ bija persona, kas narkotikas iegādājas no viņas – /pers. G/. Kādas darbības /pers. H/ veica ar iegādātām narkotikām, viņai nebija zināms. Tā kā viņš bija narkotiku lietotājs, tad visticamāk lietoja pats, bet iespējama arī realizēja. Lietā nopratinātie policijas darbinieki norādīja, ka viņu rīcībā esošā operatīvā informācija norādījusi uz to, ka /pers. H/ narkotikas iegādājies pie viņas – /pers. G/, un neviens no policijas darbiniekiem nenorāda, ka /pers. H/ narkotikas no viņas – /pers. G/, saņēmis tālākai realizācijai. Arī personas, kuras iegādājās narkotiskās vielas no /pers. H/, norādīja, ka vielas saņēmušas no viņa. Tiesa nav ņēmusi vērā /pers. H/ liecības, ka narkotikas iegādājies no viņas – /pers. G/, gan savai lietošanai, gan tālākai realizācijai, lai iegūtu līdzekļus narkotiku iegādei, un nekādas vienošanās par kopīgu narkotisko vielu realizāciju ar viņu - /pers. G/, nebija. Nav saprotams, kā no tiem pierādījumiem, kurus tiesa uzskaitījusi savā spriedumā, var izdarīt secinājumu par kopīgu vienošanos starp viņu – /pers. G/, un /pers. H/, gluži pretēji, spriedumā norādītie pierādījumi konkrēti norāda uz šādas grupas neesamību. No lietā esošām telefonsarunām starp viņu – /pers. G/, un /pers. H/ ir redzams, ka /pers. H/ vēlas iegādāties narkotiskās vielas un tas apstiprina, ka starp viņiem bija pircēja – pārdevēja attiecības. Tiesas norādītais, ka šifrētās sarunas norāda uz savstarpēju vienošanos, nav pamatots, jo sarunas norāda tikai uz to, ka /pers. H/ bija informēts, ka viņa realizē narkotikas un interesējās par to iegādi un saņemšanas vietu. Lai nebūtu jānēsā narkotikas pie sevis, tās glabājusi slēptuvē un, kad /pers. H/ pirkumu bija apmaksājis norādījusi, kur tās var paņemt. Grupveida darbības veido vienots nodoms, taču viņiem tāds nebija. /pers. H/ pirka no viņas – /pers. G/, narkotikas, tās viņam pārdevusi. Ienākumus no to realizācijas savā starpā nedalīja. Darbības ir kvalificējamas pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas, jo bijis viens nodoms, visas pie viņas – /pers. G/, esošās narkotiskās vielas realizēt /pers. H/.

Apsūdzētais/pers. H/ apelācijas sūdzībā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par viņa notiesāšanu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas, jo noziedzīgo nodarījumu nav izdarījis personu grupā. Lūdz viņa darbības kvalificēt pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas un samazināt brīvības atņemšanas soda termiņu.

Apsūdzētais/pers. H/ norāda, ka pirmās instances tiesa spriedumā nekādā veidā neatspoguļoja pirmstiesas izmeklēšanas pārkāpuma faktu attiecībā uz 2013.gada 19.jūlija lēmumu par viņa darbību kvalifikācijas maiņu uz Krimināllikuma 253.[1]panta otro daļu. Minētais lēmums nefigurēja krimināllietā un netika norādīts krimināllietas reģistrā, līdz momentam, kad tika pieņemts lēmums par drošības līdzekļa maiņu. Uz lēmuma nav izmeklētājas paraksta. Pats to parakstījis atrodoties narkotisko vielu iespaidā. Minēto faktu par Kriminālprocesa likuma 376.panta un 398.panta prasību pārkāpumu tiesa atstāja bez ievērības. Tāpat tiesa, taisot spriedumu, pilnīgi atstāja bez uzmanības, un nekādā veidā neatspoguļoja spriedumā to faktu, ka, sākot ar pirmo dienu, kad tika aizturēts, ir nožēlojis izdarīto, un piekritis sadarboties ar izmeklēšanu, sniedzis izmeklēšanai nepieciešamās liecības pret /pers. G/, kuras palīdzēja izmeklēšanai atklāt smagāku noziegumu un pārtraukt to. Minētais fakts ir atbildību mīkstinošs apstāklis. Nožēlo un pilnībā atzīst, savu vainu pēc 253.[1]panta pirmās daļas. Vēlas vērst uzmanību, ka neviens no izmeklēšanas eksperimentiem, attiecībā uz viņu – /pers. H/, nedeva nekādus rezultātus. Lieciniekiem /pers. N/ un /pers. O/ bija motīvs sniegt nepatiesas liecības, lai aprunātu viņu – /pers. H/, jo iepriekš bija viņus piemānījis. Apsūdzība pēc 253.[1]panta otrās daļas pamatojas uz telefonsarunām starp viņu – /pers. H/, un /pers. G/, kuras (nezinot to priekšvēsturi) var divējādi traktēt, ko arī izmantoja apsūdzības puse. Nenoliedz faktu, ka sarunās ir fragmenti, kur runājis par narkotikām (saucis konkrētas summas 60 (viens grams) un 30 (1/2 grama), bet neviena saruna nepierāda, ka starp viņiem bija vienošanās par turpmāko narkotisko vielu realizāciju personu grupā, un lomu sadali. /pers. G/ viņam pārdeva narkotikas (heroīnu), kā jebkuram citam pircējam, proti, paša lietošanai. Vadoties no lietas materiāliem un tiesas sprieduma ir redzams, ka narkotiskās vielas iegādājies arī no citām personām un tas pierāda, ka starp viņu – /pers. H/, un /pers. G/ nebija nodibinātas ,,lietišķas" attiecības un nebija shēmas narkotisko vielu realizācijai. Viņiem bija attiecības pārdevējs - pircējs, kas nevar būt kvalificētas pēc 253.[1]panta otrās daļas. /pers. G/ nezināja, ka pēc narkotisko vielu iegādāšanās no viņas, tās realizējis citai personai, pret ko tika izdalīta lieta. /pers. G/ zina apmēram 20 gadus. Apmeklējis /pers. G/ ne tikai nolūkā iegādāties narkotikas, bet arī citu iemeslu dēļ, piemēram, nesis mazgāt veļu, jo uz to brīdi nav strādājusi veļas mašīna. Pircis narkotikas no /pers. G/ savai personīgai lietošanai, dažreiz tās arī pārdevis citiem narkomāniem, bet to darījis ar mērķi nopelnīt sev jaunu devu.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. H/ apelācijas sūdzību uzturēja pilnā apjomā pamatojoties uz tajā izteiktajiem argumentiem.

Apsūdzētā/pers. H/ aizstāvis J.Pušpurs apelācijas sūdzību uzturēja pilnā apjomā.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētā /pers. G/ apelācijas sūdzību uzturēja pilnā apjomā pamatojoties uz tajā izteiktajiem argumentiem.

Apsūdzētās/pers. G/ aizstāvis /pers.F/ apelācijas sūdzību uzturēja pilnā apjomā.

Prokurors lūdza pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Apelācijas instances tiesā apsūdzētais /pers. H/ liecināja, ka uztur pirmās instances tiesas sēdē sniegtās liecības. Papildus liecināja, ka izmeklēšanas laikā parakstījis dokumentus atrodoties narkotiku iespaidā. Dokumentus parakstījis, jo pilnībā uzticējies izmeklētājiem. Neuztur liecības, kas atrodas lietas 2.sēj., l.l.54. Neuztur liecības tajā daļā, kur teikts par grupu. Tāpat vēlas norādīt, ka liecībās, kas atrodas lietas 2.sēj., l.l.56 iztrūkst izmeklētāja paraksts.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētā /pers. G/ liecināja, ka uztur tās liecības, ko

sniedza pirmās instances tiesas sēdē. Papildus liecināja, ka atzīst, ka ir pārdevusi /pers. H/ narkotikas, taču nebija nekādas personu grupas. Tā kā /pers. H/ mamma bija slima, tad viņš nesa mazgāt veļu. Nenoliedz, ka sarunā tiek pieminēti skaitļi 60 un 30. Saruna bija par to, ka /pers. H/ vajadzēja paņemt izmazgāto veļu un pie reizes paņemt arī narkotiskās vielas. 30 nozīmē 30 Ls un tā bija samaksa par 0.5 gramiem heroīna. 60 nozīmē 60 Ls. Tik maksāja grams.

Noklausījusies prokurora un aizstāvju viedokļus, apsūdzētā /pers. H/ un apsūdzētās /pers. G/ liecības, pārbaudījusi krimināllietas materiālos apkopotos pierādījumus un dokumentus, kā arī izvērtējusi apelācijas sūdzībās izteiktos argumentus, tiesu kolēģija uzskata, ka /pers. G/ apelācijas sūdzība ir apmierināma daļēji, bet /pers. H/ apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Izvērtējot apsūdzētajai /pers. G/ celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas un 253.[1] panta otrās daļas, kuru pirmās instances tiesa ir atzinusi pār pierādītu, tiesu kolēģija konstatē tādus noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, kas atšķiras no pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem apstākļiem, un tā kā šādā gadījumā, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 564.panta piektās daļas nosacījumiem ir sniedzams jauns noziedzīgā nodarījuma apraksts, tad Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 14.augusta spriedums ir atceļams daļā par /pers. G/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas, 253.[1]panta otrās daļas un saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu noteikto galīgo sodu, bet pārējā daļā ir atstājams negrozīts.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētā /pers. G/ ir notiesāta pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas un 253.[1]panta otrās daļas par divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu**.**

Krimināllikuma 23.panta otrā daļa noteic, ka atsevišķu (vienotu) noziedzīgu nodarījumu veido arī turpināti un ilgstoši noziedzīgi nodarījumi. Savukārt minētā panta trešā daļa noteic, ka atsevišķu turpinātu noziedzīgu nodarījumu veido vairākas savstarpēji saistītas tādas paša noziedzīgas darbības, kas vērstas uz kopēju mērķi, ja tās aptver vainīgās personas vienots nodoms, tāpēc savā kopumā tās veido vienu noziedzīgu nodarījumu.

Izvērtējot apsūdzētajai /pers. G/ celto apsūdzību, tiesu kolēģija uzskata, ka apsūdzētajai inkriminētās darbības ir savstarpēji saistītas un tās aptver apsūdzētās vienots nodoms realizēt 5.7225g sevišķi bīstamu narkotisko vielu heroīnu, lielā apmērā, kas iegādāta izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, vietā un apstākļos, bet ne vēlāk kā līdz 2013.gada 15.jūlijam, un līdz ar ko tās ir kvalificējamas tikai pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas.

Tiesas izmeklēšanas laikā tiesu kolēģija konstatē, ka /pers. G/ izdarīja narkotisko vielu neatļautu iegādāšanos un glabāšanu realizācijas nolūkā, lielā apmērā un neatļauti realizēja narkotisko vielu personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, un tieši:

Pirmstiesas kriminālprocesa izmeklēšanas gaitā (turpmāk - izmeklēšanā) precīzāk nenoskaidrotā laikā, vietā un apstākļos /pers. G/ radās noziedzīgs nodoms, kas vērsts uz narkotiskās vielas neatļautu iegādāšanos un glabāšanu turpmākas realizācijas nolūkā. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu /pers. G/, izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, vietā un apstākļos, bet ne vēlāk kā līdz 2013.gada 15.jūlijam, mantkārīgu motīvu vadīta, no personas, pret kuru uzsākts cits kriminālprocess, turpmākas realizācijas nolūkā neatļauti iegādājās bēšas krāsas pulverveida vielu, kas satur 27% jeb 5.7225g sevišķi bīstamu narkotisko vielu heroīnu, lielā apmērā. Iegādāto narkotisko vielu /pers. G/ paslēpa savā dzīvesvietā dzīvoklī /adrese/ . Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz iegādātās narkotiskās vielas neatļautu realizāciju /pers. G/, izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā līdz 2013.gada 15.jūlijam, iegādāto bēšas krāsas pulverveida vielu, kas satur 27% jeb 5.7225g heroīnu, tālākai realizācijai safasēja 66 dažāda izmēra un materiāla vīstokļos un izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, vietā un apstākļos, noziedzīgi vienojās ar /pers. H/ par narkotiskās vielas heroīna realizāciju, Turpinot īstenot kopīgo noziedzīgo nodomu, pēc iepriekšējas lomu sadales, /pers. H/ 2013.gada 15.jūlijā vienojās ar narkotiskās vielas - heroīna pircēju (pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā), par narkotiskās vielas heroīna 0.5 grama apmērā iegādi, pēc kā ap plkst. 14:50 pie mājas /adrese/ satikās ar narkotiskās vielas heroīna pircēju, kur pēc iepriekšējas lomu sadales, no narkotiskās vielas pircēja saņēma naudu, pēc kā devās pie /pers. G/ uz dzīvoklī /adrese/ , kur /pers. G/ iedeva /pers. H/ vienu ar diegu aizsietu gaiši sarkanas krāsas polimēra materiāla vīstokli, kurā atradās bēšas krāsas pulverveida viela, kas satur 27% jeb 0.0925g sevišķi bīstamu narkotisko vielu heroīnu, ko /pers. H/ pieņēma. Turpinot īstenot kopīgo noziedzīgo nodomu, /pers. H/, apzinoties, ka saņēmis tālākai realizācijai heroīnu, aizgāja no /pers. G/ dzīvesvietas, pēc kā 2013.gada 15.jūlijā ap plkst. 14:55 pie mājas /adrese/ , realizēja personai pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, iepriekš no /pers. G/ pieņemto polimēra materiāla vīstokli, kurā atradās bēšas krāsas

pulverveida viela, kas satur 27% jeb 0.0925g heroīnu, pēc kā gan /pers. H/, gan personu pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķa lietvedībā, tika aizturētas.

Atlikušo heroīna daudzumu /pers. G/ turpināja neatļauti glabāt savā dzīvesvietā dzīvoklī /adrese/ , līdz 2013.gada 15.jūlijam plkst. 16:15, kad pirms aizturēšanas viņa izmeta pa savas dzīvesvietas logu bēšas krāsas pulverveida vielu, kas iepakota dažāda materiāla un izmēra vīstokļos un satur 27% jeb 5.6300g heroīnu, lielā apmērā.

Ar šādām savām darbībām /pers. G/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā.

Ņemot vērā to, ka pirmās instances tiesas spriedumā, lietā iegūto pierādījumu uzskaitījums un izklāsts ir pietiekams un izsmeļošs, tiesu kolēģija pierādījumus atkārtoti neuzskaitīs un neizklāstīs, bet, ņemot vērā apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, sniegs pierādījumu novērtējumu.

Novērtējot pirmās instances tiesas spriedumā, uzskaitītos pierādījumus, kuri ir atzīstami par ticamiem, pieļaujamiem un attiecināmiem uz konkrēto kriminālprocesu, to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesu kolēģija atzīst, ka ar tiem pilnībā ir pierādīts, ka apsūdzētais /pers. H/ ir izdarījis Krimināllikuma 253.[1]panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, un /pers. G/ ir izdarījusi Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tāpat tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. H/ tiesiski un pamatoti ir notiesāts pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas un viņa vainīgums apelācijas sūdzībā netiek apstrīdēts.

Tiesu kolēģija uzskata par nepamatotu un noraidāmu apelācijas sūdzībās norādīto argumentu, ka starp /pers. H/ un /pers. G/ nepastāvēja iepriekšēja vienošanās par heroīna realizāciju personu grupā.

Krimināllikuma 19.pants noteic, ka par dalību (līdzizdarīšanu) uzskatāma apzināta noziedzīga darbība, ar kuru tīšu noziedzīgu nodarījumu kopīgi, to apzinoties, tieši izdarījušas divas vai vairākas personas (tas ir, grupa). Katra no šīm personām ir noziedzīgā nodarījuma dalībnieks (līdzizdarītājs).

Tiesu kolēģijas ieskatā uz to, ka starp apsūdzētajiem /pers. H/ un /pers. G/ pastāvēja iepriekšēja vienošanās par narkotisko vielu realizāciju personu grupā norāda policijas darbinieku /pers. R/, /pers. S/, /pers. T/ ziņojumi par to, ka vairākkārt tika saņemta operatīvā informācija, ka sieviete vārdā /pers. G/ un vīrietis vārdā /pers. H/, ir saistīti ar narkotiskās vielas nelegālo apriti (1.sēj., l.l. 103, 104, 105).

Tiesu kolēģija netic apsūdzētā /pers. H/ liecībai par to, ka no /pers. G/ iegādāto heroīnu viņš dažreiz pārdeva tālāk, lai būtu nauda jaunai devai.

Šāda apsūdzētā liecība ir neloģiska un to atspēko liecinieces /pers. N/ un apsūdzētās /pers. G/ liecība.

Tā, lieciniece /pers. N/ ir liecinājusi (1.sēj., l.l. 40-41, 47-48), ka par 1 gramu heroīna /pers. H/ bija jāmaksā 60 lati.

Arī apsūdzētā /pers. G/ apelācijas instances tiesā apstiprināja, ka 1 grams heroīna maksāja 60 latus, bet pusgrams 30 latus.

Tiesu kolēģija uzskata, ka starp apsūdzētajiem pastāvēja iepriekšēja vienošanās par narkotiku realizāciju, kas notika atbilstoši lomu sadalei personu grupā, jo citādi nav izskaidrojams tas, ka apsūdzētais /pers. H/ no /pers. G/ iegādāto heroīnu pārdeva tālāk par tādu pašu cenu.

Arī fakts, ka pēc /pers. H/ aizturēšanas 2013.gada 15.jūlijā pie viņa tika izņemti 0.0263 g heroīns, kuru pēc viņa vārdiem, viņš iegādājies no vīrieša vārdā Jurijs, personīgai lietošanai, ļauj secināt, ka apsūdzētais narkotikas nepārdeva, lai iegūtu naudu jaunai devai, bet realizēja tās pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. G/.

Bez tam, no apsūdzētā /pers. H/ liecības (2.sēj., l.l. 54-55) izriet, ka viņš atzīst savu vainu heroīna realizēšanā personu grupā.

Tiesu kolēģijai nav pamata uzskatīt, ka apsūdzētais, sniedzot iepriekš minēto liecību, ir sevi aprunājis un tas, ka vēlāk viņš no tās ir atteicies, ir vērtējams kā viņa izvēlēta aizstāvības

pozīcija.

Tāpat no krimināllietā esošajām telefonsarunu izdrukām (1.sēj., l.l. 119-184) izriet, ka /pers. H/ sazvanās ar /pers. G/. Sarunu laikā tiek pieminēti skaitļi 30 un 60.

Tā, 2013.gada 2.jūlija telefonsarunā plkst. 00.07.10 starp apsūdzētajiem notiek saruna: "P2- Tev ir daudz veļas? P1-Ta nē, Tā, vienai šitai (…), P2- Nu, tas ir 60 kilogrami?, P1 – Nē, 30".

No apsūdzētās /pers. G/ liecības (2.sēj., l.l. 159-161) izriet, ka viņa ir atzinusi, ka tā ir saruna starp viņu un /pers. H/ .

Apelācijas instances tiesā /pers. G/ nenoliedza, ka iepriekš norādītajā sarunā minētie skaitļi nozīmē latus, proti, 30 lati par pusgramu, bet 60 lati par gramu. To nenoliedz arī /pers. H/.

Bez tam, tiesu kolēģija uzskata, ka arī /pers. H/ liecība (2.sēj., l.l. 41-42) par to, ka viņš nestrādā, naudu ņem no mātes, dažreiz nodod metāllūžņus, rada saprātīgas šaubas par to, ka apsūdzētajam /pers. H/ bija pietiekami līdzekļi, lai uzreiz iegādātos pusgramu vai gramu heroīna.

No krimināllietas materiāliem izriet, ka /pers. H/ ir aizturēts 2013.gada 15.jūlijā (2.sēj., l.l. 21).

Ar procesa virzītājas 2013.gada 17.jūlija lēmumu (2.sēj., l.l. 49-50) /pers. H/ atzīts par aizdomās turēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā, 253.panta pirmajā daļā. Minēto lēmumu parakstījusi procesa virzītāja /pers. V/ un parakstījis aizdomās turētais /pers. H/, norādot, ka savu vainu glabāšanā, realizācijā atzīst un nožēlo.

Ar procesa virzītājas 2013.gada 19.jūlija lēmumu (2.sēj., l.l. 51-52) 2013.gada 17.jūlija lēmums atcelts un /pers. H/ atzīts par aizdomās turēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 253.[1]panta otrajā daļā, 253.panta pirmajā daļā. Minēto lēmumu parakstījusi procesa virzītāja /pers. V/, kā arī aizdomās turētais /pers. H/, norādot, ka savu vainu atzīst pilnībā, nožēlo nodarīto.

Ņemot vērā minēto, tiesu kolēģija uzskata par nepamatotu apelācijas sūdzībā norādīto argumentu, ka procesa virzītāja nav parakstījusi 2013.gada 19.jūlija lēmumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 376.panta otrās daļas 2.punktu kriminālprocesa reģistrā ieraksta ziņas par personas atzīšanu par aizdomās turēto un nodarījuma juridisko kvalifikāciju.

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese s 2013.gada 19.novembra lēmumā (2.sēj., l.l. 73-76) ir konstatēts, ka procesa virzītāja, pieņemot 2013.gada 19.jūlija lēmumu, nav izpildījusi Kriminālprocesa likuma 376.panta otrās daļas 2.punkta prasības.

Ņemot vērā minēto tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. H/ apelācijas sūdzībā pamatoti norāda, ka noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija pēc Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas netika atspoguļota kriminālprocesa reģistrā, taču tai pat laikā tiesu kolēģija uzskata, ka minētais pārkāpums nav uzskatāms par tādu, kas būtu liedzis apsūdzētajam /pers. H/ tiesības uz aizstāvību, ņemot vērā to, ka ar 2013.gada 19.jūlija lēmumu /pers. H/ ir iepazīstināts uzreiz pēc tā pieņemšanas.

Nepamatots un noraidāms ir arī arguments, ka /pers. H/ parakstot 2013.gada 19.jūlija lēmumu un sniedzot liecības (2.sēj., l.l. 54-55) līdz galam nav apzinājies notiekošo, jo atradies narkotisko vielu iespaidā.

No krimināllietas materiāliem neizriet, ka apsūdzētais /pers. H/ nopratināšanas laikā būtu norādījis uz kādām veselības problēmām, turklāt minētās izmeklēšanas darbības nenotika aizturēšanas dienā, bet pēc četrām dienām.

Tiesu kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa kļūdaini spriedumā norādījusi, ka no Lombards 24.lv paziņojuma redzams, ka /pers. H/ 2013.gada 18.jūnijā ieķīlājis tālruni Samsung C3212 un 2013.gada 23.jūlijā tālruni izpircis, jo no Lombards 24.lv paziņojuma (2.sēj., l.l. 224-225) izriet, ka /pers. H/ tālruni Samsung C3212 izpircis 2013.gada 23.jūnijā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu /pers. G/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas ir klasificējams kā sevišķi smags noziegums, un /pers. H/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma

253.[1]panta otrās daļas un 253.panta pirmās daļas ir klasificējami kā sevišķi smags noziegums un mazāk smags noziegums.

Nosakot apsūdzētajam /pers. H/ piespriežamo sodu, pirmās instances tiesa ir ievērojusi Krimināllikuma 35.panta nosacījumus un Krimināllikuma 46.pantā norādītos soda noteikšanas vispārīgos principus un pamatoti atzinusi, ka apsūdzētais ir sodāms ar reālu brīvības atņemšanu.

Analizējot apsūdzētā /pers. H/ personību, pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka viņš agrāk tiesāts, sodāmība nav dzēsta, sastāv SIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta uzskaitē no 2013.gada 4.februāra ar Dg.: Atkarība no vairākām narkotiskām vielām, līdz apcietinājumam nestrādāja (2.sēj., l.l. 79-81, 89-93, 83, 82).

Papildus tiesu kolēģija norāda, ka no Rīgas Centrālcietuma raksturojuma (4.sēj., l.l. 109) izriet, ka /pers. H/ kopumā tiek raksturots apmierinoši.

Pirmās instances tiesa pamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. H/ atbildību mīkstinošu apstākli atzinusi to, ka viņš atzinis savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas.

Apelācijas sūdzībā apsūdzētais /pers. H/ norāda, ka pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā un atzinusi par atbildību mīkstinošu apstākli to, ka viņa sniegtās liecības pret /pers. G/ ir palīdzējušas atklāt smagāku noziegumu un to pārtraukt.

Tiesu kolēģija nekonstatē Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 4.punktā paredzēto atbildību mīkstinošo apstākli, jo lai atzītu, ka vainīgais ir sekmējis citas personas nozieguma atklāšanu, jākonstatē, ka vainīgais ir sniedzis palīdzību pirmstiesas izmeklēšanas iestādēm atklāt nevis viņa paša, bet citas personas izdarītu noziegumu. Turklāt izmeklēšanas iestādēm jau pirms /pers. H/ aizturēšanas bija informācija par to, ka /pers. G/ un /pers. H/ veic neatļautas darbības ar narkotiskajām vielām.

Pirmās instances tiesa pamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu par apsūdzētā /pers. H/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem atzinusi to, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu un noziegums izdarīts narkotisko un psihotropo vielu ietekmē.

Ņemot vērā to, ka noziedzīgos nodarījumus /pers. H/ ir izdarījis nedzēstas sodāmības laikā, tiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesas noteiktais sods par katru noziegumu atsevišķi, kā arī noteiktais galīgais sods nav atzīstams par pārāk bargu, tas ir samērīgs un atbilstošs apsūdzētā personībai un izdarīto noziegumu raksturam un nav likumīga pamata tā mīkstināšanai.

Apsūdzētais nav norādījis tādas viņa personu pozitīvi raksturojošas ziņas, kuras nebūtu vērtējusi pirmās instances tiesa un arī tiesu kolēģija tādas nekonstatē.

Likumā paredzētā papildsoda – policijas kontroles, termiņu apsūdzētajam /pers. H/ pirmās instances tiesa ir noteikusi atbilstošu apsūdzētā personībai, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un kaitīgumam.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais /pers. H/ samērā īsā laika periodā pēc iepriekšējā soda izciešanas ir izdarījis divus jaunus noziegumus no kuriem viens ir sevišķi smags, tiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa nosakot galīgo sodu pamatoti ir piemērojusi daļēju sodu saskaitīšanas principu.

Analizējot apsūdzētās /pers. G/ personību, pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka viņa agrāk tiesāta, sodāmība nav dzēsta, līdz apcietinājumam nestrādāja (2.sēj., l.l. 188-189, 199-205, 191, 190).

Pirmās instances tiesa pamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētās /pers. G/ atbildību mīkstinošu apstākli atzinusi, ka apsūdzētā atzīst vainu tajā, ka realizācijas nolūkā neatļauti iegādājās un glabāja narkotiskās vielas, lielā apmērā, izdarīto nožēlo.

Pirmās instances tiesa pamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 11.punktu par apsūdzētās /pers. G/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem atzinusi to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu un izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ.

Nosakot apsūdzētajai /pers. G/ piespriežamo sodu, tiesu kolēģija ņem vērā Krimināllikuma 35.panta nosacījumus un Krimināllikuma 46.pantā norādītos soda noteikšanas vispārīgos principus un uzskata, ka /pers. G/ pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas ir sodāma ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem un sešiem mēnešiem un šāds sods ir samērīgs un atbilstošs izdarītā nozieguma kaitīgumam un apsūdzētās personībai un nav likumīga pamata tā mīkstināšanai.

Likumā paredzētā papildsoda policijas kontroles - apmērs apsūdzētajai /pers. G/ ir nosakāms ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma kaitīgumu un viņas personu raksturojošās ziņas.

Apstākļi, kas liecinātu par nepieciešamību /pers. G/ piemērot mantas konfiskāciju, netiek konstatēti.

Kriminālprocesa likuma 14.panta pirmā daļa noteic, ka ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir bez neattaisnotas novilcināšanās. Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem.

Tiesu kolēģijas ieskatā izskatāmajā lietā nav konstatējams, tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, pārkāpums, jo pirmstiesas izmeklēšanas ilgums un lietas izskatīšanas tiesā ilgums, nav saistāms ar neattaisnotu novilcināšanos.

Pēc apsūdzētā /pers. H/ lūguma, apelācijas instances tiesas sēdē, piedalījās zvērināts advokāts J.Pušpurs, kuram saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Latvijas Republikas Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājami 133,76 *euro* (4.sēj., l.l. 111, 128). Minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu, uzliekams

apsūdzētajam /pers. H/.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3. punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda

Atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 14.augusta spriedumu daļā par /pers. G/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas, 253.[1] panta otrās daļas un saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un trešo daļu noteikto galīgo sodu.

/pers. G/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem un sešiem mēnešiem ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. H/ par labu valstij procesuālos izdevumus EUR 133,76 (simt trīsdesmit trīs *euro* 76 centus), nosakot termiņu nolēmuma labprātīgai izpildei — 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā Krimināprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā.

Pilna nolēmuma pieejamības diena – 2015.gada 17.aprīlis.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja: I.Vīgante

Tiesneši: L.Šteinerte

G.Kveska